

**THAM SÂN SI KHÔNG CÒN,
BỆNH LÀNH, THUỐC KHÔNG CẦN NỮA**

Giảng giải: Hòa Thượng Tịnh Không

Vốn tự vô nhiễm, thanh tịnh bản nhiên, vốn tự viên mãn, đều là nói tắt cả pháp. Bất luận nhìn từ tánh, chúng ta nói ví dụ, bất luận nhìn từ màn hình, hay là nhìn từ âm bản của máy chiếu, hoàn toàn giống nhau, đây gọi là trung đạo.

Đây mới thật sự hiểu rõ chân tướng sự thật, chân tướng sự thật chính là như vậy. Không có sai lầm, không có ô nhiễm, thanh tịnh bản nhiên, vốn tự viên mãn, viên mãn thành tựu. Như Thủ Lăng Nghiêm nói rằng, mọi sự cứu cánh kiên cố. Kinh Đại Phật Đảnh Thủ Lăng Nghiêm.

Thủ Lăng Nghiêm nghĩa là gì?

Thủ Lăng Nghiêm là tiếng Phạn, dịch sang tiếng Trung nghĩa là mọi sự cứu cánh kiên cố.

Mọi sự cứu cánh kiên cố, chính là câu nói ở trước: Vốn tự viên thành, giải thích câu này. Thực tế nó nói về chân như tự tánh, tất cả pháp là hiện tượng, căn bản của hiện tượng là tự tánh, là tự tánh không có hiện tượng.

Hiện tượng vốn là thanh tịnh bản nhiên, chỉ cần nó lìa thức, lìa tám thức năm mươi một tâm sở, nó chính là thanh tịnh bản nhiên. Những gì nhìn thấy là Nhất Chân Pháp Giới, Thế Giới Hoa Tạng, Thế Giới Cực Lạc, là hiện tượng này. Nếu trong này xen tạp vọng tưởng phân biệt chấp trước, nó biến thành thập Pháp Giới.

Thập Pháp Giới y chánh trang nghiêm và cõi báo của Chư Phật Như Lai

có gì khác biệt?

Không khác nhau. Phải biết điều này, quả thật không khác nhau. Khác nhau là vì chấp trước của chúng ta khác nhau, phân biệt khác nhau.

Nhiều rắc rối như vậy, nhiều rối ren như vậy, từ đâu mà có?

Từ phân biệt chấp trước sinh ra. Lìa phân biệt chấp trước, mọi rối ren phiền phức đều không còn, tất cả ý tưởng cũng không còn. Như trong Viên Giác nói, các Giới Định Huệ và dâm nô si đều là phạm hạnh.

Điều này không dễ hiểu chút nào, câu này nghĩa là gì?

Mặt trái của Giới Định Huệ là dâm nô si, dâm nô si tức là ba độc tham sân si. Giới Định Huệ là giả, dâm nô si cũng là giả, phạm sở hữu tướng giai thị hư vọng. Nhưng ta có cái tôi, có chấp trước, như vậy là có thật, không phải là phạm hạnh. Giới Định Huệ sanh vào đường thiện của Nhân Thiên, dâm nô si sanh vào ba đường ác. Nếu không hiểu rõ chân tướng, mê hoặc, nó liền biến thành luân hồi lục đạo.

Còn như thấu triệt chân tướng của nó, thấu triệt thì sao?

Thấu triệt sẽ không chấp trước, không có vọng tưởng phân biệt chấp trước. Giới Định Huệ bất khả đắc, dâm nô si cũng bất khả đắc. Giới Định Huệ là thanh tịnh, dâm nô si là ô nhiễm, tất cả đều bất khả đắc. Trong tự tánh thanh tịnh tâm không có những thứ này.

Giới Định Huệ từ đâu mà có?

Vì phạm phu có tham sân si, cho nên Phật mới dùng phương pháp của Giới Định Huệ để đối trị. Tham sân si không còn, bệnh lành, thuốc không cần nữa. Bệnh lành, còn chấp trước Giới Định Huệ, lại sai.

Không phải đã nói với Quý Vị rồi sao?

Pháp còn phải bỏ, hưởng gì phi pháp. Dâm nô si là phi pháp, Giới Định Huệ là Phật Pháp, đến cảnh giới đó Phật Pháp không còn, trở về tự tánh.

Phật Pháp cũng phải biết dùng, trong Kinh ví dụ rất hay, Phật Pháp là gì?

Giống như chiếc thuyền qua sông vậy. Muốn qua sông nhất định phải lên chiếc thuyền này, đến nơi, lên bờ, không cần thuyền nữa. Nếu vác theo chiếc thuyền đó, vậy không thể lên đến bờ, nó là một công cụ qua sông.

Phật pháp cũng là duyên sanh, duyên là gì?

Người thế gian tạo nghiệp, hành thiện là duyên, cho nên Phật mới nói những pháp này. Nếu người thế gian không có duyên này, Phật cũng không có pháp này. Phật không nói pháp nào nhất định, Phật không có pháp gì để nói, nói một cách rõ ràng như vậy rồi.

Ở đây, Niệm Lão nói câu này quá hay. Chúng ta đọc thêm vài lần, cần phải ghi nhớ. Nói thêm một bước nữa, tức bao gồm tất cả pháp của Hữu Tình vô tình, muốn sự muốn vật, tất cả không có sai lầm. Nếu nghe hiểu câu này, tất cả không có sai lầm. Bốn câu bên dưới chính là nói vì sao nó không có sai lầm, bốn câu bên dưới.
